

[Finansministeren.]

vedrører alene en overgangsregel i den seneste afskrivningslov og er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

Om dette forslag skal jeg bemærke, at det går ud på at ændre to regler i investeringsloven som følge af, at reglerne om forskudsafskrivning nu foreslås indsat i afskrivningsloven.

Jeg anbefaler også dette forslag til en hurtig og velvillig behandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger).

Forslaget er en følge af den nye lønningslov for statens tjenestemænd, idet såvel de løbende ydelser efter erstatningsloven — renter til invaliderede og renter til efterladte — som de årslønbeløb, der lægges til grund ved beregningen af erstatningsydelserne, reguleres i takt med tjenestemandslønningerne.

Reguleringerne har hidtil fulgt lønningen for en tjenestemand i 7. lønningsklasse på 1. løntrin med stedtillæg c og foreslås nu — efter at der ved den nye lønnings- og klassificeringslov har fundet en omgruppering sted af lønningsklasserne — knyttet til den hertil nærmest svarende gruppe: lønramme 7.

Da ydelserne efter erstatningsloven i det hele har fulgt svingningerne i statstjenestemandslønningerne, er der i lovforslaget optaget en bestemmelse, hvorefter erstatningerne og lovens beløb for årslønnen pr. 1. juli 1969 forhøjes med 2 pct. svarende til forbedringerne af tjenestemandenes skalalønninger, som blev gennemført som en konsekvens af lønforbedringerne på det private arbejdsmarked.

Under hensyn til sammenhængen med tjenestemandslønningerne foreslås det, at forbedringerne får virkning fra den 1. juli i år.

Den hidtidige reguleringsbestemmelse har medført, at tillæggene til erstatningsydel-

serne og årslønbeløbene pr. 1. oktober 1968 udgjorde i alt 387,7 pct. af erstatningslovens oprindelige beløb, således at maksimums-årslønnen var 39.012 kr. og minimums-årslønnen 21.945 kr. Eksempelvis udgjorde — når maksimums-årslønnen blev lagt til grund — renten ved 100 pct.s invaliditet 31.209 kr. 60 øre årligt og renten til en enke uden børn 19.506 kr. årligt.

Lovforslaget vil i forbindelse med regulering som følge af ændring i pristallet betvirke, at tillæggene pr. 1. oktober 1969 vil udgøre 408,8 pct. af erstatningslovens oprindelige beløb, således at det maksimale og det minimale årslønbeløb bliver henholdsvis 40.707 kr. og 22.899 kr. Eksempelvis vil den årlige rente ved 100 pct.s invaliditet og maksimums-årsløn herefter udgøre 32.565 kr. 60 øre og den årlige rente til en enke uden børn 20.353 kr. 50 øre, når maksimums-årslønnen benyttes. Derudover vil forslaget medføre, at erstatningsydelserne fremtidig reguleres i takt med lønnen for en tjenestemand i lønramme 7 på 1. løntrin.

Forslaget skønnes at medføre en årlig merudgift på ca. 400.000 kr., hvortil kommer en stigning på ca. 125.000 kr. for ydelserne efter krigsulykkesforsikringen for søfarende, der følger satserne i erstatningsloven og reguleres i takt med disse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.

Nærværende lovforslag blev fremsat for folketinget i folketingsåret 1968-69. Forslaget må ses i forbindelse med det af justitsministeren fremsatte lovforslag om ændring af myndighedsloven, hvorved myndighedsalderen foreslås nedsat til 20 år, og det som konsekvens heraf fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænser.

Sidstnævnte lovforslag indeholder i § 9 en bestemmelse om, at § 45 i lov om børne- og ungdomsforsorg ændres således, at aldersgrænsen for ophør af hjælpeforanstaltninger i henhold til børneforsorgslovens kapitel 4 nedsættes fra 21 år til 20 år.

Ifølge børneforsorgslovens § 50, stk. 2, kan der i indtil 2 år efter hjemgivelsen af et